

ΠΑΝΟΠΛΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑλληνίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτα 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιούνται οἱ Κ. Κ. Μετόχοι τῆς Τραπεζῆς Χίου ὁ Ἄρχαγγελος ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς εταιρίας, συνέρχεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, ὥρην 10 Π. Μ. ἡ ἴκκη τῶν Μετόχων Γενικὴ Συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθῃ αὐτῇ ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δελεμβρίου λήξαντος ἔτους.

Οἱ θελοντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ, νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τῶν ἑνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Δύνανται δὲ οἱ ἀπόντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως αὐτῶν, σημειούσης τοὺς σχετικούς ἀριθμούς τίτλων, καὶ ἐγκαίρως διαβιβαζομένης πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Χίος τὴν 2 Ἰανουαρίου 1879.

Ὁ Διευθυντὴς
Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

Η ΜΑΚΡΑΚΕΙΟΣ ΛΕΗΡΑ.

Β'.

Ὁ ἀναγνώστης ἂς συγχωρήσῃ ἡμῖν νὰ παρατείνωμεν κατὰ τι τὸν λόγον, μέχρις οὐ ἐκθέσαντες ἱστορικά τινα, ἀφορῶντα τὸν καθιδρυτὴν τῆς νέας θρησκευτικῆς ἀναμορφώσεως Ἀπόστολον Μακράκην, μεταβῶμεν ἔπειτα, εἰς τὸ σπουδαιότερον τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ περὶ ψυχῆς, δι' οὗ θὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ὁ μὲν διδάσκαλος Μακράκης προφανῶς ἀνακηρύσσει τὸ περὶ τῆς θνητότητος τῆς ψυχῆς δόγμα, ὁ δὲ μαθητὴς φιλάρετος, ἀποκρούων τοῦτο, καταδεικνύεται ἀγύρτης καὶ λαοπλάτος, αὐτοχρημα ψεύστης, ὡς ὁμολογῶν μὲν ὅτι ὅσα διδάσκει, ταῦτα ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Μακράκη, ἀρνούμενος δὲ ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι θνητὴ. Ἡ δὲ τοιαύτη ἀντιφασίς ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι διαφωνοῦσιν ἀλλήλοις. — Πρόκειται ἤδη, ἀναγνώσται, νὰ ἀποδείξωμεν ἄ). ὅτι ὁ σοφὸς Μακράκης δὲν εἶναι Χριστὸς ἀλλὰ διάβολος. β'). ὅτι ὁ Μακράκης δὲν εἶναι ἀπόστολος τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλ' ἀπόστολος καὶ μιμητὴς τοῦ ἀγνώμονος ἐκείνου μαθητοῦ, Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. γ'). ὅτι ὁ Μακράκης οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἐξέστη φρενῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ὄπαδοὶ αὐτοῦ νοσοῦσι τὰς φρένας, τὸ δὲ γόσημα αὐτῶν εἰς τὴν

καυτὸν προέβη βαθμὸν, ὥστε ἐνῶ δὲν αἰσθάνονται ὅτι πάσχουσιν, ἐπιμένουσι φρονούντες ὅτι πάντες οἱ μὴ ὑπέκοντες αὐτοῖς εἰσὶ φαῦλοι!

Ἡ καλὴ τῶν Κυκλάδων νῆσος Σίφνος, ἥ; οἱ κάτοικοι διεκρίθησαν καὶ διακρίνονται ἔτι διὰ τὴν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐπίδοσιν, ἔσγε τὴν ἀτυχίαν νὰ γείνη πατρίς καὶ τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἄνθρωπος εὐσεβῆς, εἶχε συλλογὴν πολλῶν βιβλίων τῶν συναξαριστῶν, ἐν οἷς καὶ τὴν περιλάλητον βιβλίον, τὴν ἐπιγραφομένην ἀμαρτωλῶν σωτηρία». Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων τούτων ἐπεδόθησαν τὰ τέκνα τοῦ πατρὸς Μακράκη, καὶ ταῦτα ἤρκεσαν νὰ ποτίσωσιν αὐτὰ τὰ νάματα τῆς εὐσεβείας, τὰ ἐν τοῖς συναξαρισταῖς τούτοις συγκεκρασμένα μετὰ τερατολογιῶν καὶ πάσης ἄλλης ἀφροσύνης καὶ δεισιδαιμονίας.

Ὅτε ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν, ὁ μετέπειτα Ἰωακείμ ἐπονομασθεῖς, ἐξέμαθε τὰ ἐν τοῖς διδακτικαῖς τοῖς Σίφνου γράμματι, ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸν ἐσύστησεν εἰς πλουσίαν τινὰ οἰκογένειαν Σιφνιακὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥτις προσεδέξατο τοῦτον, καθὼ νέον χρυσόν, καὶ τῷ παρέσχε πάντα τὰ μέσα πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν θεολογικὴν Σχολὴν, ἐν ἣ προήχθη ἀρκούντως, καὶ ἐξ ἧς ἀπεροῦτησεν. Ἡ αὐτὴ δὲ οἰκογένεια ἐπρομήθευσεν αὐτῷ καὶ ἰδιαιτέρας παραδόσεις μαθημάτων εἰς πλουσίαν οἰκογενειῶν, ἐξ ὧν καὶ πολλὰ ἐκέρδαιεν ὁ Ἰωακείμ Μακράκης, καὶ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως πολλῆς πανταχοῦ ἀπήλασε, καθὼ πολλὰς ὑπολήψεις καὶ ἀγάπης ἄξιος προσόντα δι' ἃ ἡ Μεγαλὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προχειρισαμένη τοῦτον εἰς πρεσβύτερον, τὸν κατέστησεν ἱεροκήρυκα.

Οὕτως εὐκόλως προαχθεὶς ὁ Ἰωακείμ, δὲν ὤκησε νὰ μετακαλεσθῆται πρὸ αὐτῷ τὸν νεώτερον ἀδελφόν του, τὸν Ἀπόστολον τοῦτον, ὅν ἡ αὐτὴ εὐγενὴς οἰκογένεια ἐπίσης προσεδέχθη καὶ ἐφιλοξένησε καὶ τῷ παρέσχε πᾶσαν συνδρομήν, διὰ νὰ ἀναδειχθῆ καὶ οὗτος ὁμοίως τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ. Ὁ Ἀπόστολος οὗτος, ἀποπερατώσας ἐπιμελῶς τὰς σπουδὰς του, ἀπῆλθεν εἰς Εὐρώπην, συνοδεύων δύο νέους, οὓς ἐπιστεύθησαν αὐτῷ πλ οὔσιοι γονεῖς, ὅπως ἐπιστατῆ αὐτῶν πρὸς ἐκμάθησιν ἐπιστημῶν. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν οἱ νέοι διέστησαν πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ προστάτην, διὰ λόγους, οὓς ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, καίτοι ὑπὸ πολλῶν ὑποστηρίζονται ὡς ἀληθεῖς, καθότι καὶ προηγουμένά τινα ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατέστησαν ἀρκούντως πιστευτὰ τὰ πρὸς τοὺς γονεῖς ἰσχυρὰ παράπονα τῶν νέων τούτων, οἵτινες διὰ τοῦτο καὶ ἀπῆλλάγησαν ταχέως τοιοῦτου ἐπιστάτου.

Ὁ Ἀπόστολος τότε, ἐπιθυμῶν νὰ ἐνδιατρήσῃ εἰς Εὐρώπην